

Sygn. akt I C 469/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lipca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Anna Lisowska
Protokolant:	sekr. sądowy Judyta Masłowska

po rozpoznaniu w dniu 20 czerwca 2017 r. w Piszcu

sprawy z powództwa A. J. (1)

przeciwko S. C.

o zapłatę

o r z e k a :

I. Zasądza od pozwanej S. C. na rzecz powoda A. J. (1) kwotę 14 806,73 zł (czternaście tysięcy osiemset sześć złotych 73/100) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 12.08.2016r. do dnia zapłaty.

II. Oddala powództwo w pozostałej części.

III. Zasądza od pozwanej S. C. na rzecz powoda A. J. (1) kwotę 4 533 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

IV. Wyrokowi co do kwoty 1 963,24 zł (jeden tysiąc dziewięć sześćdziesiąt trzy złote 24/100) nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt I C 469/16

UZASADNIENIE

A. J. (1) wystąpił z powództwem przeciwko S. M. obecne nazwisko C. o zapłatę kwoty 18 647,86 złotych wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od 10 czerwca 2016 roku do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w czasie pozostawania w związku małżeńskim z pozwaną zostały wspólnie zaciągane zobowiązania finansowe, które były przeznaczone na zakup rzeczy gospodarstwa domowego oraz na spłatę wcześniejszych kredytów. A. J. (1) powołał się na fakt, iż strony od momentu zawarcia małżeństwa tj. od dnia 15 czerwca 2007 roku miały ustanowioną ustawową wspólność majątkową do dnia 6 maja 2014 roku. Zadłużenia wraz z odsetkami związanymi ze zwłoką spłaty, które powód poniósł samodzielnie, miały wynosić łącznie 37 295,73, na co składało się:

- kredyt na kupno chłodziarko – zamrażarki w S. C. Bank w kwocie 1 854,17 złotych,
- kredyty w Kasie S. w łącznej kwocie 7 647,46 złotych,

- zobowiązania w (...) Bank (...) w łącznej kwocie 27 794,1 złotych.

Mając na uwadze powyższe A. J. (1) zażądał od pozwanej połowy poniesionych łącznie zobowiązań tj. kwoty wskazanej w pozwie.

W odpowiedzi na pozew pozwana S. C. wniosła o oddalenie powództwa w całości. Na rozprawie w dniu 9 lutego 2017r. pozwana uznała powództwo do kwoty 1 963,24 zł.

W uzasadnieniu pozwana podniosła, że zobowiązania były zaciągane wyłącznie przez powoda, który podczas rozprawy rozwodowej miał zobowiązać się do ich spłaty nie chcąc od niej pieniędzy. S. M. wskazała również na swoją ciężką sytuację związaną z koniecznością samotnego wychowywania dziecka oraz rzekome porzucenie jej przez powoda dla innej kobiety.

Sąd ustalił, co następuje:

S. M. oraz A. J. (1) zawarli związek małżeński 15 czerwca 2007 roku, który został rozwiązany przez Sąd Okręgowy VI Wydział Cywilny Rodzinny 30 września 2015 roku bez orzekania o winie.

Z dniem 6 maja 2014r. wyrokiem Sądu Rejonowego w Szczytnie VIII Zamiejscowego Wydziału Rodzinnego i Nieletnich z siedzibą w P. z dnia 8 grudnia 2014r. pomiędzy stronami została ustanowiona rozdzielnosc majątkowa.

(okoliczności bezsporne, dowód: wyrok Sądu Okręgowego w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny z 30.09.2015 r. akt sprawy VI RC 682/15 k. 56, wyrok Sądu Rejonowego w Szczytnie VIII Zamiejscowy Wydział Rodzinny i Nieletnich z siedzibą w P. z 8.12.2014 r. akt sprawy VIII RC 251/14 k. 18)

W trakcie trwania wspólności majątkowej strony zaciągnęły zobowiązania finansowe, z których powód po dniu 7 września 2014r. spłacił z własnych środków:

- 2 967,71 złotych w związku z kredytem odnawialnym z 13 czerwca 2012 roku udzielonym przez Bank (...),
- 16 854,37 złotych w związku z pożyczką gotówkową z 21 czerwca 2012 roku udzieloną przez Bank (...),
- 3 367,81 złotych w związku z pożyczką gotówkową z 4 kwietnia 2013 roku udzieloną przez Bank (...),
- 1 405,85 złotych w związku z wydaniem 13 sierpnia 2013 roku środków przyznanych w ramach karty kredytowej przez Bank (...),
- 2 376,78 złotych w związku z pożyczką konsumpcyjną z 15 października 2013 roku udzieloną przez Kasę S.,
- 1 261,76 złotych w związku z pożyczką konsumpcyjną z 17 lutego 2014 roku udzieloną przez Kasę S.,
- 1 379,17 złotych w związku z kredytem na zakup chłodziarko-zamrażarki z 24 marca 2014 roku udzielonym przez S. C. Bank.

Łącznie A. J. (1) z tytułu zobowiązań zaciągniętych w trakcie trwania wspólności ustawowej spłacił z majątku osobistego kwotę 29 613,45 złotych.

(dowód: pisma z instytucji finansowych: S. C. Bank k. 4, Kasa S. k. 5, (...) Bank (...) k. 6, wyciąg z konta powoda k. 44, zaświadczenie z (...) Bank (...) k. 45-65, umowy pożyczki z dnia 17.02.2014r. k. 66, d pokwitowania przelewów k. 66, umowa pożyczki k. 89, potwierdzenie wpłat k. 91, 111, umowa k. 125-127, umowy i potwierdzenie wpłaty k. 128, umowa o kredyt odnawialny z dnia 13.06.2012r. k. 129140, umowa pożyczki z dnia 04.04.2013r. k. 141-144, umowa pożyczki z dnia 13.08.2013r. k. 145-147, umowa pożyczki z dnia 19.12.2014r. k. 148-150, historia rachunku k. 151-175, zestawienia i dowód wpłaty k. 185, , zeznania pozwanej S. C. k. 201v-202, zeznania powoda k. 71-72 , akta sprawy Sądu

Okręgowego w Olsztynie VI RC 682/15 , akta sprawy Sądu Rejonowego w Szczytnie VIII Zamiejscowego Wydziału Rodzinnego i Nieletnich z siedzibą w P. VIII RC 251/14)

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 30 § 1 k.r.o. małżonkowie są odpowiedzialni solidarnie za zobowiązania zaciągnięte przez jednego z nich w sprawach wynikających z zaspokajania zwykłych potrzeb rodziny. Zobowiązania zaciągnięte w sprawach wynikających z zaspokojenia zwykłych potrzeb rodziny to - ogólnie mówiąc - nie tylko potrzeby niezbędne (wymagające bezwzględnego zaspokojenia), ale także bieżące, codzienne potrzeby, które są usprawiedliwione, normalne, stałe lub powtarzające się i dotyczą zapewnienia rodzinie wyżywienia, ubrania, mieszkania, ochrony zdrowia, rozwoju duchowego i kulturalnego. (tak: Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Komentarz; Warszawa 2009 Wydawnictwo Prawnicze LexisNexis (wydanie IV) ss. 1152).

Za tego typu zobowiązania małżonkowie odpowiadają solidarnie. Art. 30 § 1 k.r.o. jest wyjątkiem od zasady, iż za długi odpowiedzialność ponosi swoim majątkiem osobistym tylko ten z małżonków, który zaciągnął dług. Zgodnie z wyżej przywołanym artykułem w związku z długiem zaciągniętym w trakcie trwania wspólności majątkowej małżeńskiej na zaspokojenie zwykłych potrzeb rodziny, dłużnikiem jest ten z małżonków, który ów dług zaciągnął, jednakże oboje małżonkowie są za ten dług odpowiedzialni.

Zgodnie z art. 46 k.r.o. od chwili ustania wspólności ustawowej do majątku, który był nią objęty, jak również do podziału tego majątku stosuje się odpowiednio przepisy o wspólności majątku spadkowego i dziale spadku. Podobne odesłanie w kwestiach proceduralnych do przepisów o dziale spadku zawiera przepis art. 567 § 3 k.p.c.

Tożsame stanowisko Sąd Najwyższy prezentował także w postanowieniu z 11 marca 2010 roku w sprawie IV CSK 429/09 (Lex nr 678022), w którym wskazał, że jeżeli wnioskodawca po ustaniu wspólności majątkowej, a przed podziałem majątku wspólnego, spłacił z własnych środków dług, który powstał w trakcie trwania wspólności ustawowej i był długiem wspólnym małżonków, albo jednego z nich, ale w związku z majątkiem wspólnym, to taki dług, zgodnie z art. 686 k.p.c. w zw. z art. 567 § 3 k.p.c., powinien zostać rozliczony w ramach podziału majątku wspólnego. Podstawę rozliczenia takiego długu nie stanowi jednak art. 45 § 1 k.r.o., gdyż przepis ten dotyczy jedynie wydatków i nakładów dokonanych z majątku osobistego na majątek wspólny albo odwrotnie w trakcie trwania wspólności ustawowej. W związku z tym zastosowanie znajdzie w tej sytuacji odpowiednio interpretowany art. 207 k.c. Przy czym, strony mogą dochodzić także swoich roszczeń z tego tytułu w ramach postępowania procesowego, jeżeli brak jest majątku wspólnego, który podlegałby podziałowi.

W ramach niniejszego postępowania powód udowodnił, iż w trakcie trwania wspólności majątkowej zostały zaciągnięte kredyty, które były przeznaczone na wydatki związane z prowadzeniem gospodarstwa domowego (np. zakup chłodziarko-zamrażarki) oraz w celu spłaty już zaciągniętych zobowiązań wobec banków oraz także po to, by zdobyć środki finansowe, na pokrycie bieżących kosztów utrzymania.

W ocenie Sądu, twierdzenie pozwanej, iż nie wszystkie zaciągnięte zobowiązania były jej wiadome nie jest wiarygodne. Przede wszystkim należy podkreślić, iż powód przez cały czas trwania wspólności majątkowej małżeńskiej pracował na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony uzyskując z tego tytułu dochód, natomiast pozwana pracowała na w oparciu o umowę na czas określony, co niewątpliwie ma znaczenie w przypadku oceny zdolności kredytowej. W związku z powyższym pozwana nie musiała być zawsze stroną podpisanych umów kredytowych, gdyż A. J. (2) posiadał odpowiednią zdolność kredytową, z uwagi na fakt, że otrzymywał regularne wynagrodzenie z tytułu umowy o pracę na czas nieokreślony.

Ponadto, będąc słuchaną w charakterze strony w ramach tego postępowania, a także o ustanowienie rozdzielności majątkowej małżeńskiej pozwana S. C. określiła na co zostały zaciągnięte kredyty i w jaki sposób odbywały się ich spłaty. Zakup chłodziarko-zamrażarki, na który został wzięty kredyt również nie był stroną pozwaną kwestionowany.

Na podstawie przeprowadzonego postępowania dowodowego i zaofiarowanych przez powoda dowodów, jak również stanowiska pozwanej złożonego na rozprawie w dniu 20 czerwca 2017r., w którym potwierdziła wszystkie zaciągnięte zobowiązania za wyjątkiem pożyczki z dnia 15 października 2013r. zaciągniętej w Kasie S., Sąd ustalił, że znaczna część zobowiązań powstałych w trakcie trwania wspólności majątkowej została spłacona po ustanowieniu rozdzielnosci majątkowej z majątku osobistego A. J. (1). Sąd uznał w całości za wiarygodne przesłuchanie pozwanej, która ostatecznie przyznała, iż w spłacie zaciągniętych kredytów uczestniczyła jedynie w pewnym stopniu.

Sąd wziął pod uwagę fakt, iż powód dokładnie obliczył wartość poszczególnych zobowiązań i dokonał rozróżnienia na kwoty wpłacone wspólnie z pozwaną oraz takie, których dokonał samodzielnie z własnych środków, co nie zostało ostatecznie zakwestionowane przez pozwaną.

Z uwagi na powyższe Sąd uznał, że powództwo A. J. (1) o zapłatę jest uzasadnione. Powód bowiem, w ramach niniejszego procesu wniósł o zasądzenie od pozwanej na jej rzecz połowy spłaconych przez niego z własnych środków zobowiązań, które zostały zaciągnięte czasie wspólności majątkowej. W toku procesu wykazano natomiast, że kwota żądna pozwem nie uwzględniła niektórych wpłat dokonanych ze środków wspólnych, wobec czego żądanie powoda zostało uwzględnione w 80 %.

Biorąc pod uwagę przepis art. 43 § 1 k.r.o., który zawiera domniemanie, iż oboje małżonkowie mają równe udziały w majątku wspólnym i opierając się na treści art. 207 k.c., Sąd zasądził od pozwanej S. M. na rzecz powoda A. J. (1) połowę uiszczoną przez niego kwoty tytułem spłaty za wszystkie zobowiązania wskazane w przedmiotowej sprawie, a które powód poniósł ze środków własnych, tj. kwotę 14 806,72 złotych. ($29\ 613,45 : 2 = 14\ 806,72$).

Sąd nie mógł uwzględnić powództwa w części żądania zasądzenia odsetek od 10 czerwca 2016 roku, albowiem powód nie wykazał, iż pozwana pozostawała w zwłoce od wskazanej daty. W tym stanie rzeczy odsetki od uwzględnionego roszczenia zostały zasądzone od dnia 12 sierpnia 2016r., to jest daty otrzymania przez pozwaną odpisu pozwu.

Sąd na podstawie art. 333 § 2 kpc Sąd nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności co do kwoty 1 963,24 złotych to jest kwoty co do której pozwana uznała powództwo.

W oparciu o art. 98 kpc oraz § 2 ust. 5) Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22.10.2015 r. Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda zwrot kosztów procesu w kwocie 4 533 złotych, na co składa się kwota 933 złotych stanowiąca opłatę od pozwu oraz 3 600 złotych przypadająca za czynności pełnomocnika będącego adwokatem w związku z wartością przedmiotu sporu w niniejszej sprawie. Przyjęta stawka wynagrodzenia pełnomocnika powoda wynika z daty w której powód udzielił pełnomocnictwa do reprezentowania w sprawie pełnomocnikowi (9 lutego 2017r.)